

mulle olettekaan, sinä ja Hilkeka-
pikkuinen!

Kerro, kulta, isästä Hilkele,
että hänkin perinnäksi joutuu.
Laisen muiston minusta sielun-
sa saisi. Siellä kirjoituspryytä-
ni kaatiksosa, riimin sisällä on
minulta kirje Hilkele. Anna se
hänelle siten kun hän oppii
vähän ymmärtämään.

Käsikirjoituksiani, jotka ovat
mukanani, on minun hieman
sivku. Koetan saada ne takseen.
Jos kukaan on minulle hiukan-
kaan suspea, ~~niin~~ annan tietoa
itsestäni. Olen riikkeällä mielellä.
Slyvästi rakkaimpani, Maikki ja pik-
ku Hilkeka! Puntelen teitä ajatuksissani.

Viiptwi 28/4-18.

Rakas Maikkini!

Kirjoitan tätä tykkien paan-
kuessa jo useita vuorokausia Viipt-
rissa. Näyttää siltä, että tämän
paikan kohtalo tulee nopeasti rat-
kaistuksi. Ei ole toivoo linnoituk-
sen kestämisestä pitemmälle. Mi-
tä sitten seuraa, sitähan ei etu-
käteän osaa sanoa. Minun mie-
leni on ollut siellä sinun luonasi,
rakkaimpani ja Hilkeka-kultasem-
me luona, mutta kun postitiet
ovat olleet poikki, niin en ole
voinut saada kirjettä edes
luoksenne lähetetyksi. Vain yh-

den kirjeen tänne tulvani sain
lähetetyksi ja toivottavasti se on
tullut perille.

Kaikki mitä tulee lin-
noituksen ehkä antautuessa
tapahumaan, on hämärän
peitossa. Sen mahdollisuuden
varalta, etten minä enään pa-
laisi, tunnen tarvetta näin lä-
hestyä sinua, rakkaani, joka
olet niin uhrantuvana elämän-
toverinani kauan aikaa ollut.

Sinua kohtaan, kutta, olen
usein tuntenut liikuttavaa kii-
tollisuuden tunnetta sielussani si-
nun suuren alttiutesi takia, jota
olet osoittanut rakkaudellasi mi-
nun, joka henkisen särkyneisyy-

teni vuoksi olen tahtamattamikin
monasti ollut paha sinulle.

Lahdutuksenani on kuitenkin
vakaumus siitä, että rakkautesi on
tarpeeksi voimakas unohtuttamaan
ne ikävät ja muistamaan sitä
hyvää ja sukulaista, mikä meidän
välillämme on ollut siitä lähtien
kun toisiimme tutustuimme.

Sinua minä nyt ehkä kuolemaan
menessäni kaikista kumppanuu-
destasi hellin mielin siunaan.

Muistan sinun sielusi hyvyyden
ja henkisen sukulaisuuteni mi-
meisellä hetkelläkin. Koeta roh-
kendellasi suoritua tulevista vai-
keuksista, kallio elämäkumppa-
rini. Vai miten rakkaita te mi-

Viipuri 28/4-18.

Rakas Maikkini!

Kirjoitan tätä tykkien paukuessa jo useita useita vuorokausia Viipurissa. Näyttää siltä, että tämän paikan kohtalo tulee nopeasti ratkaistuksi. Ei ole toivoa linnoituksen kestämisestä pitemmälle. Mitä sitten seuraa, sitä ei etukäteen osaa sanoa. Minun mieleni on ollut siellä sinun luonasi, rakkaimpani ja Hilikka-kultasemme luona, mutta kun postitiet ovat olleet poikki, niin en ole voinut saada kirjettä edes luoksesse lähetetyksi. Vain yhden kirjeen tänne tultuani sain lähetetyksi ja toivottavasti se on tullut perille.

Kaikki mitä tulee linnoituksen ehkä antautuessa tapahtumaan, on hämärän peitossa. Sen mahdollisuuden varalta, etten minä enää palaisi, tunnen tarvetta näin lähestyä sinua, rakkaani, joka olet niin uhrantuvana elämäntoverinani kauan aikaa ollut.

Sinua kohtaan kulta, olen usein tuntenut liikuttavaa kiitollisuuden tunnetta sielussani sinun suuren alttiutesi takia, jota olet osoittanut rakkaudellasi minuun, joka henkisen särkyneisyyteni vuoksi olen tahtomattomattakin monasti ollut paha sinulle.

Lohdutuseni on kuitenkin vakaumus siitä, että rakkautesi on tarpeeksi voimakas unohduttamaan ne ikävät ja muistamaan sitä hyvää ja sukulaista mikä meidän välillämme on ollut siitä lähtien kun toisiimme tutustuimme.

Sinua minä nyt ehkä kuolemaan mennessäni kaikesta kumppanuudestasi hellin mielin siunaan. Muistan sinun sielusi hyvyyden ja henkisen sukulaisuutemme viimeisellä hetkelläni. Koeta rohkeudellasi suoriutua tulevista vaikeuksista, kallis elämäkumppanini. Voi miten rakkaita te minulle olettekaan, sinä ja Hilikka-pikkuinen!

Kerro, kulta, isästä Hilikalle, että hänkin perinnöksi jonkinlaisen muiston minusta sieluunsa saisi. Siellä kirjoituspöytäni laatikossa, riinin sisällä on minulta kirje Hilikalle. Anna se hänelle sitten kun hän oppii elämää ymmärtämään.

Käsikirjoitukseni, jotka ovat mukani, on minun hieman surku. Koetan saada ne talteen. Jos kohtalo on minulle hiukankaan suojea, niin annan tietoja itsestäni. Olen rohkealla mielellä. Hyvästi rakkaimpani, Maikki ja pikku Hilikka! Suutelen teitä ajatuksissani.

Kössinne.